La Duquessa incontinent.

Opinió | 19-11-2012 | 12:04

La Duquessa d?Alba s?ha mullat. En relació al judici sobre la custòdia de la seva néta, la Duquessa ha llençat al seu exgendre un missatge gens encriptat i ple de crispació: ?Mi yerno favorito ha muerto para mí. En estas condiciones no quiero ver a Francisco?. I per poder sortir de l?embolic tan gran on s?ha ficat, li ofereix: ?Si retiras la demanda, reanudaré nuestra amistad?.

Les declaracions són una esplèndida mostra de la naturalitat kamikaze d?aquesta àvia i obren interrogants:

- Abans de disparar, La Duquessa-diva va pensar en els sentiments que el to i el fons de les seves paraules provocarien en la seva néta? Va pensar en les preguntes difícils que haurà de patir la nena al pati de l?escola?

- L?àvia Cayetana demanaria a un fill que claudiqués en la petició de custòdia? I si el fill no retirés la demanda, la Duquessa el ?donaria per mort??

- Doña Cayetana condemnaria també a ?pena de mort? a la seva filla, si aquesta decidís compartir la custòdia amb el seu exmarit? Millor no preguntar què passaria amb la filla de la Duquessa, si decidís trencar esquemes, i cedir la custòdia a l?extorero, mentres ella es realitza professionalment a Madrid.

Els judicis de petició de custòdia no són perillosos en sí mateixos. Ho són els pares i les mares que volen una batussa judicial amb catàlecs de retrets i antologia antipoètica. Hi ha molts pares i mares que aposten per construir ponts i no dinamitzar-los. Són els que acorden una distribució d?estances d?ells amb els fills el més equitativa possible segons els seus horaris laborals, l? horari lectiu dels fills i el suport familiar.

Però quan l?acord entre els pares no és possible, els avis han de pujar al màxim el llistó de solidaritat amb els seus nets i convertir-se en la Suïssa del conflicte judicial. D?aquesta manera es converteixen en un espai intermedi sense disjuntives i en un valor refugi, mentre els seus pares lluiten contra les seves pors.

Un judici pot canviar la custòdia, el domicili i l?escola d?un menor però els pares, mares i avis han de tenir present que els valors del respecte i la prudència ajuden a viure aquests canvis als seus fills

i néts. Aquests valors són un punt de referència que no s?ha de perdre ni abans, ni durant ni després d?un judici. Llençar-se al cos a cos té més costos que beneficis, sobre tot si tenim en compte que per a un fill de pares separats, la seva família no són 4 parets, sinó els seus pares, la nova parella de pare i/o mare, germans, germanastres, avis i aviastres.

Fuente: GN
Autor: Laura Servent Batlle